

13/12.43.

Draga mi Zofii.

Mnam da v kratkem to pisemce ti bo vročeno, v roke ti ga bo podal en moj dobri prijatelj z katerim smo že precej časa skupaj.

Supi bodi ljubezniva in prijazna z nim, če bo mogoče postrejšiga, kar ti bo pri roki, če ti bo slučajno kakšno uslugo poprosil napravim, če ti je o moči, je prijazen in pošten fant, tako da ne bodo mislili da Franci ima zanke, ker se neki prestrašajo, (antala) ampak tako, ker se ih nenejda poust.

Povem ti poštem eno malo božično darilce, to je spomin z bratom ki smo bili pred nekaj tedni, saj sem si želel da ti bi ga jast vročeno, pa ki ne vem kedaj pride, tako sem si misel če bi gre moj prijatelj, boljše da ga on poneso, tako bo saj sigurno pristo v moje ročice.

Bo sbo on vrnil sem ga popoprosil, da naj se oglasi pri tebi, samo ti mu povej kedaj naj pride, tako da bosta zmirjena, tako da če imas kaj zame, mi poneso on, Eno lepo dolgo pisemce, in časnik, pa sem zadovoljen, tako da če mi ne bo mogoče prit tam na te velike praznike, bame inen malo zabave z citanjem mojega pisma.

Bo kamaj pričakujem dar, bo bom sem i jast na, mogli dopest, bo pametnim da te bom spet vidu, kar sva mi začne

utripat, saj upam da bom v kratkem pri tebi, pri moji
ljubezni, pri tisti za katero z veseljem prenašam te teške
dneve moje uode.

Saj neverjetno mi se zdi da bom spet tako srečen,
da bom spet videl moj lep obrazek, lebo bi tolikokrat iščem
v teh dolgih nočeh, v katerih moje ranjeno srce nenajde
miru.

O ko bomo skupaj eden poleg drugega, tisti nepozabeni
sobici, naketo le če pariškim čim dohitim.

Saj bo res ne Draga, saj boš fraj le dneve ki bom tam
saj boš smemo prelijuba zivica, skupaj noč in dan, nobeden
nas ne bo motil. Pujji, ker da bo to vse srečanje, ki toliko
breženim za tem.

O moje danes robane oči spet boste zivle, i napole se z
veseljem, gledale v one oči ki danes so tako daleč, pogovarjale
se z nami, in obzorvale ta moj hiser ljubezni.

O srce moje danes žalostno, ki nenajde veselja v tem pustem
kraju, a toliko iščeš pot z tega trnoga qmvoja, bliža se dan
ki našto boš pot ki iščeš, i napole se boš z usm kar iščeš.

Draga to so uskliski mojega ranjenega srca, saj nobeden
ne slisi te uskliske, samo ti Pujji veš za moje bolečine, samo
ti imaš zdravilo za njih, ali ta zdravila so daleč, stotine
i stotine kilometrov, i to kilometrov puščave, samega peska
nikjer človeško oko nenajde bilo zelenega, in to nas odvaja.

Puji se nekoliko dni, pa prišle bo Božič, yet en Božič na tem afriškem kontinentu, upam da po tasadni v tej prsti deželi.

Božič najlepši praznik v letu, praznik katerega mnogi narodi že stoletja praznujejo, vsak po svojih običajih.

Bilja Božična noč bi najpogostejša z veseljem mnogega srca, družine se skupijo, da bi raj enkrat v letu, z svojimi stari brati in sestrami, skupno razveselile, i ta dan v bratstvu praznuvate.

Taj i pri nas, v naši lepi Dolenjski zemlji, se je pred leti vse to dogajalo, danes pa vse je orenbov v težkih mukah bi naši pranašajo.

Ki dolgo časa bi spomni naših letih izobličah oznanjala Božični večer, a danes vse je nočno, i to usakodnevno petje je skoraj iztrudil.

Beli sneg bi vsako Božično noč, i pokrival čisto zemljo, i bliščali bi st svetleči baki, kateri so nosile gručice ljudi, k polnočnici, Danes tebe pokriva rdeča kri naših mladih in dragih rojakov.

Puji pri vseh teh težkih dnevah, bodi vesela, saj mor nečesa da saj si lahko dopisujemo, in včasih vidva, tudi če potrkam, samo da bi vedno tako, saj kolko drugje ni to nimajo, saj mi daš prav ne Draga mi ljubena.

Draga z vsega srca ti želim vsele Božine praznike da li ih pri zadovolstvu parala, in pri najbolšem zdravju.

Ludi še Franči nebo ta let poleg tebe, misli si ko da sem tam, saj i bene tam z mislimi i z srcem.

Puji o mojem imenu voči vsim vsele praznike, saj t koja sem imen narbu sem še pisal, samo leti in družini trobi na žalost nimam narbora, pa im nisem mogu pisat, tako boš pa ti to namesto mene napravila.

Najlepši pozdravim mamu in želim vsele Božine praznike, upam da ih bene kmali videl.

Draga doučam to piseme, saj li ti pisal še več ma upam da tadrugo li o kratkem casu, povem ur memo.

Bodi vesela upaj o mene hi le ljubim, in hi nikoli ne boš pozablena, ti si moje življenje, in upanje.

Saj bo kmali tisti dan ko bene moje trudno glavo narbora, na luja prsa, ne da bo tako o poljuba moja ženica.

Sprejmi moje iskrene pozdrave, in na tisoce poljuban podarim na luje nepozablene ustne.

Luoj zvesti do greba močiček Franči.